GELDERSE HEUVELROUTE
Chris Schuren

Het is al weer twee maanden geleden, dat deze voor onze club nieuwe tocht verreden werd door de A-groep. Voor hen die er niet bij waren (ook een heleboel A-heren) volgt hier alsnog een verslag van deze interessante tocht door de provincies Noord-Brabant, Gelderland en een klein stukje Limburg.
Gestart werd met een verplaatsing per auto naar het startpunt Westerbeek, ten noorden van Venray in de Peelregio. Om 8 uur precies arriveerden (slechts) 10 coureurs vanuit Linne. Een minuutje later arriveerden ik met mijn vriendin Hanneke Elzerman vanuit Wageningen. Het was zwaar bewolkt en wij hadden onderweg in de Betuwe al motregen gehad.
Bovendien was het vrij fris, zodat in zeer korte tijd iedereen zijn fiets gereed had en er vertrokken kon worden.
Met Piet Nelissen in de volgauto reden we door het Brabantse land, waarbij we al na enkele kilometers in de (mot)regen belandden. Na een uurtje werd het droog, ongeveer toen we bij Ravenstein de Maas overstaken. Piet kon ons in het rivierenland niet volgen, aangezien er heel weinig mogelijkheden waren om van de autoweg af te komen, terwijl dit wel de enige mogelijkheid was om over de grote rivieren te geraken. Via rustige binnenweggetjes rijdend kwamen we Piet na zo'n 70 km op de afgesproken plek gelukkig weer tegen. Een aantal coureurs begonnen vol zelfvertrouwen, de moeilijkheidsgraad enigszins onderschattend, te informeren wanneer die "bergjes" nou eindelijk kwamen. Of moesten de opritten van de bruggen soms voor berg doorgaan? Bedoeld werden hier uiteraard de Gelderse heuvels en dan met name de Posbank en omstreken.
Zij zouden echter spoedig een toontje lager gaan zingen.
Tien kilometer verder, na de passage van de Nederrijn, verliet Hanneke het peloton om naar Wageningen terug te keren. Wegens een forse verkoudheid hield ze het voor gezien.
De overigen stonden op de volgauto te wachten, want deze keer was er iets mis gegaan. Na enige tijd zoeken door Wim van Daal kwam deze met de volgbus terug. Ik liep bij de zoektocht een lekke band op en dus werd er besloten om maar gelijk te pauzeren. Na de pauze begonnen we met een 10% afdaling, waarna in Doorwerth de eerste echte klimmetjes volgden. Piet werd ondertussen via grote wegen naar het derde verzamelpunt gedirigeerd, terwijl de groep via kleine smalle wegen en meestal vrij liggende fietspaden flink "in de beugel" moest. Zo'n 20 kilometer volgden we het parcours van de toertocht de "Hel van Wageningen" en toen we Piet weer bij het derde verzamelpunt tegenkwamen werd er voor het eerst opgemerkt dat de vele korte pittige klimmetjes toch wel in de benen gingen zitten. Piet trok nu zijn fietskleren aan en Math Slabbers kroop achter het stuur van de volgauto. Via de buitenwijken van Arnhem, waar we weer enkele (steeds langere) hellingen meepikten, naderden we de bekende Posbank: het toevluchtsoord voor Nederlanders boven de rivieren, die ook wel eens een helling willen beklimmen. Wim van Daal had al opgemerkt, dat iedereen maar beter zijn eigen tempo kon fietsen tijdens de klimmetjes, want door het gebruik van het buitenblad werden de reserves van

enkele coureurs in snel tempo gesloopt. Op de Posbank werden tussen de mooie natuur (bossen en

heidevelden) twee klimmetjes genomen, vergelijkbaar met "onze" Kruisberg of het Watervalparcours.
Helaas ging het hier even mis met de discipline.Doordat een zestal coureurs op de top van de Emma Pyramide (eerste helling) niet wachtten (zoals afgesproken) op de overigen, was de volgauto vergezeld van Wim, Chris en Sjaak Heltzel de rest op de top van de tweede helling (de Zijpenberg) even kwijt. Terwijl Math doorreed met de volgauto en ik nog maar eens beneden ging zoeken, werd de groep een kwartier later weer herenigd. Doordat de eersten een zijweg hadden overgeslagen en mede door het opgetreden tijdverlies werd besloten om snel af te dalen richting IJsseldal. Ondertussen kwam zowaar even het zonnetje erbij, maar toen we rechtsaf, de IJssel overstekend, richting Doesburg reden kregen we te maken met een snel in kracht toenemende tegenwind. Juist nu we door het wijdse en open landschap van de Liemers reden. Aan de stilte in de groep te horen begonnen de kilometers nu te tellen.
Een historisch moment in de geschiedenis van de Lekke Tube vond plaats toen we met het veer van Het Loo naar Huissen het Pannerdens Kanaal overstaken. Voor zover mij bekend is er bij een officiele tocht van de Lekke Tube nog nooit een veer aan te pas gekomen. Hierna werd onder een inmiddels weer grijze hemel en een door de forse wind frisse temperatuur koers gezet naar de brug bij Nijmegen. Nabij Beek (bij Nijmegen) was weer een verzamelpunt afgesproken, waar Math keurig stond te wachten. Ongerust werd er nu geinformeerd naar het aantal nog te rijden kilometers. Er volgde echter nog de klim van Beek naar Berg en Dal, bij oudere Lekke Tubers nog bekend van de in meerdere opzichten beruchte jaarlijkse tocht Linne - Nijmegen - Linne. Ook nu bleek weer dat niet alleen in Zuid-Limburg zware hellingen liggen : deze lange 10% klim werd de zwaarste van de dag. Helemaal kapot kwamen de meesten boven. Rob Vrinzen, die 's ochtends nog luidruchtig pratend de pedalen soepel ronddraaide en zich steeds bij de eerste drie bovenop de hellingen meldde, kwam nu stilletjes naar boven gekropen. De afstand, maar bovenal de vele pittige hellingen hadden de toch wat overmoedige Lekke Tubers (hebben ze hier wel heuvels???) gesloopt. Math was dan ook heel tevreden met zijn beslissing om na zo'n 100 km van plaats te verwisselen met Piet Nelissen.
Via de Zevenheuvelenweg werd de tocht nu zonder noemenswaardige hellingen voortgezet door Groesbeek, Milsbeek, Gennep, waar we de Maas weer overstaken, om via Sint-Anthonis bij het vertrekpunt in Westerbeek aan te komen. Al met al toch nog zo'n 35 km vanaf Berg en Dal, zodat de eindstand op de tellers varieerde tussen 208 en 210 km. Niet zo verwonderlijk dat sommigen dan ook suggereerden om deze tocht voor twee te laten meetellen in het opkomstenklassement.
Resumerend kan gesteld worden dat de tocht door de afstand en het toch wel pittige karakter vrij zwaar was. Door de mooie rustige weggetjes in een onbekend gebied werd dit voor de meesten echter ruimschoots gecompenseerd. Mogelijk kan aan de afstand een volgende keer wat gesleuteld worden, alhoewel dit in de beginjaren van onze vereniging een hele normale afstand voor een dagtocht was.
Blijft over de vraag of deze tocht gezien de lage opkomst en de benodigde verplaatsing met auto's een vervolg dient te hebben volgend jaar. Maar daarover zal vermoedelijk op de jaarvergadering weer traditioneel veel getwist worden.

WAT EEN STERK KOPPEL !!
Charles Corbey

Het was gelukkig weer eens redelijk weer deze zondag en vanmorgen hebben we nog een prima, fikse rit gemaakt naar de 'Keutenberg'. Ik hoorde dat de 'Ronde van de Kapel' vandaag werd gefietst en dat

Desiree Hovens en Roger Meels stoute plannen hadden !
Na een frisse douche met vrouw en kinderen de fiets op naar de Kapel. We staan heerlijk in het zonnetje in een vriendelijke buurt. De mensen zitten allemaal gezellig in hun tuinstoel aan de deur en keuvelen met elkaar onder het genot van een kopje koffie of een ijsje. Tegenover mij staat een 'Turkse moskee' en de aanwezigen hebben zowaar interesse in de wielerronde. Waarom ook niet !
De start van de wedstrijd betrof een groot aantal kinderen die op alle soorten van fietsen probeerden een prijsje in de wacht te slepen. Er werd driftig met premies gezwaaid. Van de eerste tot de laatste hadden de kinderen hun uiterste best gedaan.
Op het programma stonden de dames. Veelal goed gebruind verschenen er ongeveer tien aan de start. Zo op het eerste oog was er door iedere deelneemster goed getraind. We hoorden het startschot en na enkele minuten dook de eerste om de hoek. Niet Desiree, maar gelukkig volgde ze op enkele tellen.
Ik schreeuwde haar naam ter aanmoediging en samen met Piet (Piet Nelissen was ook toeschouwer en toevallig stonden we in de buurt van zijn familie) evalueerden we de eerste ronde. Desiree fietste veel te licht !! Er moeten een paar tanden bij !!
De volgende ronde werd een en ander door Piet vakkundig aan Desiree kenbaar gemaakt. Zij zat goed voorin de groep. Nog een ronde en Desiree voerde de kopgroep aan. Zo ook de daarop volgende ronde.
Dat konden Piet en ik niet 'goedkeuren', want zo zou zij de overigen naar de streep brengen en teveel kracht voor de eindsprint verspelen.
Bij het passeren werd er dus weer naar haar geschreeuwd.
Gelukkig was te zien dat Desiree nog niet alle P.K.'s had ingezet.
Toen zij dat wel deed bleek dat het veld niet veel meer in te brengen had en hoorden we door de speaker dat Desiree Hovens als eerste de eindstreep was overgegaan. Gejuich en proficiat met die mooie prestatie !
Het was tijd voor de matadoren.
Bij het warm fietsen bleek dat oudlid Hans Boots ook van de partij was en we hebben hem naar zijn kansen gevraagd. Hij had weinig gefietst (?!) en meende weinig kans te maken.
Kennen we die strategie van Hans niet ?
Om een of andere duistere reden puilt de startlijst uit van 'Lekke Tubers' maar na lang kijken blijft er slechts één over : Roger Meels.
Piet en ik zijn gerust, want Roger is niet de eerste de beste.
Hij vertrekt dan ook in de voorste groep waarvan ook Hans Boots deel uitmaakt. Er wordt door de heren behoorlijk getrokken en in no-time is het complete veld uit elkaar geslagen.
Er is een zeer sterke kopgroep en geen van hen wil maar iets bijgeven. Roger doet teveel zijn best en Hans Boots zit dat vanaf 5e positie rustig te aanschouwen.

Piet en ik zijn bang dat ook Roger teveel krachten geeft en op het eind door bijvoorbeeld Hans Boots verrast wordt. We gillen Roger na in die fractie van een seconde.
Of iemand zoiets hoort weet je niet eens. De aankomst gaat licht omhoog en we weten dat Roger niet vies is van hellingen. Toch lijkt de kopgroep in de laatste ronde nog gelijk met elkaar op te gaan, dus zekerheid voor nog een 'Tube-overwinning' bestaat er geenszins.
De speaker brengt die zekerheid als hij meldt dat Roger Meels uit Bergen op Zoom als eerste over de streep is gegaan. Voor ons echter was het weer een medelid uit Linne en we waren trots.
Nog nagenietend terug naar Linne en misschien zijn er volgend jaar weer meer Tubers aan de start.
Mijn vrouw was in elk geval enthousiast en zag zich volgend jaar deelnemen !

Desiree en Roger, proficiat ! Wat een sterk koppel.

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

ZUID-LIMBURGRONDRIT
Harrie Schuren

Bij de start van de laatste 'grote' tocht van dit jaar konden er een aantal opmerkelijke feiten worden opgetekend.

Zoals andere jaren wel eens het geval was, overtrof dit jaar het aantal hellingen in Zuid - Limburg niet het aantal deelnemende leden. Nee, dit lag niet aan het aantal hellingen. Sterker nog, een zo groot deelnemersveld was in geen jaren voorgekomen.

Over het weer viel ook al niets te klagen; niet te koud en niet te warm, althans bij het vertrek. En ook Jan was weer present.

En dan was er de route die voor vandaag was uitgezet: de afstand was 'maar' 180 km en alle heuvels van buiten-categorie waren eruit gelaten. Dus geen afschrikkende namen als Keutenberg, Bloasbalg en Eysderbosweg. In plaats hiervan had Wim een aantal alternatieven gevonden en zo aan de wens van enige leden voldaan.

Na een langzame aanloop naar het Zuiden, vertraagd door een aantal sanitaire stops en lekke banden, kwamen we in Geulle als eerste de welbekende Slingerberg tegen. Dit was de eerste en ook de enige enigszins bekende berg in de route. Via Valkenburg en Margraten werd koers gezet richting Slenaken waar een stukje België zou worden aangedaan.
Bij het uitrijden van Slenaken op een korte helling kwam Wim Peeters ongelukkig ten val. Hij werd echter snel terzijde gestaan door Harry Cuypers, die er zijn kennis van de geneeskunde, opgedaan tijdens zijn diensttijd, kon toepassen.
Toch bleef Wim tot de eerste pauze in de bus. Hij miste hierdoor het misschien wel mooiste stukje van de tocht, de doortocht door België. Via de beklimming van de Vaalserberg werd Nederland weer bereikt. Via Vijlen werd de rustpauze op de Camerigerberg bereikt.
Na de rustpauze volgde het zwaarste gedeelte van de tocht over o.a. de Gulpernerberg en de beklimming van de achterkant van de Keutenberg. De route voerde langs 'onbekende' wegen, plaatsen en beklimmingen in het Zuiden. Overal had Wim alternatieven proberen te vinden voor de bekende heuvels en wegen. Via de vooral bij de oudere jongeren onder ons bekende Huls werd de tweede rustplaats op de Fromberg bereikt.
Onder de coureurs werd flink gestreden om de eerste plaatsen op de hellingen. Vooral Chris, die een maand in Portugal had gefietst, en de beide Berts, lieten zich vooraan zien. Vooral voor de oudste van de twee was dit opvallend.
Na de tweede pauze op de Fromberg werd er in snelle vaart koers gezet naar Linne via allerlei kleine binnenwegen. Na 8.5 uur zaten de 185 km er op. Het einde van een mooie, alternatieve Zuid-Limburgroute, die zeker voor herhaling vatbaar is, mede gezien het aantal deelnemers.

Naam: Marly Corbey
Geboorteplaats: Montfort
Leeftijd: 41 jaar
Lengte: 1.68 meter
Gewicht: 56 kilo
Schoenmaat: 39
Burgerlijke staat: gehuwd
Opleiding: MBO ziekenzorg
Beroep: huisvrouw/bejaardenverzorgster
Wat zou je aan je uiterlijk veranderen: een gegeven paard moet je niet in de bek kijken.
Opvoeding: conservatief
Ochtendhumeur: soms
Vereniging: TWC de Lekke Tube
Wordt jouw sport serieus genomen?: ja
Andere sporten: nee
Leukste sport naast fietsen: schaatsen
Minst leuke: hockey
Sportief hoogtepunt: beklimming van de Keutenberg
Dieptepunt: ik ben bijna altijd tweede bij een beklimming
Favoriete sporter: Tony Rominger en Joop Zoetemelk
Sportieve concurrenten: Mia Wessels, Annie Verhulst (ATB)
Beste sportjournalist: Mart Smeets, Rik de Saedelear
Slechtste: Hans Kraay
Doping: tegen
Hobby's: fietsen, kleding maken, wandelen, tuinieren en knutselen
Huisdieren: hond Bas
Lievelingsgerecht: Chinees
Drank: af en toe wijn
Kleur: blauw
TV-programma: sport, nieuws
Radio: Sky radio
Lievelingsmuziek: Tina Turner, Eric Clapton en Dire Straits
Laatst gekochte CD: Eric Clapton
Op welke muziek dans je stiekem voor de spiegel: Night in white satin

Waar kunnen ze je midden in de nacht voor wakker maken: verklap ik niet
Favoriete films: Once upon a time in the west
Acteur: Charles Bronson
Actrice: Meryl Streep
Vakantieland: Texel, Eifel
Romantisch: soms
Beste karaktereigenschap: geduld
Slechtste: soms impulsief
Bang voor: storm, onweer, aardbeving
Ligt wakker van: storm
Waarover heb je je de laatste tijd geërgerd:het niet ingrijpen in de oorlog in Joegoslavië
Maakt zich ontzettend kwaad over: milieuvervuiling, onrecht
Hekel aan: arrogante mensen
Heeft respect voor: schoonouders
Wie kan je niet uitstaan: Erwin Krol en Hans Kazan
Welke gebeurtenis uit je leven zou je nog eens over willen doen: de vakanties in Texel
Welke zeker niet: bromfietsongeluk
Grootste fout in mijn leven: zeg ik niet
Ooit een prijs gewonnen: nee nooit
Kunst: geen interesse
Welk Nederlands nieuws van de afgelopen week bleef je het meeste bij: KLM-kaping en de toenemende criminaliteit in Limburg
Wereldnieuws: het touwtrekken over de oorlogsslachtoffers
Tijdschriften: Margriet, Libelle, Knip en af en toe Fiets
Laatst gelezen boek: streekroman
Welk boek las je in een ruk uit: Alleen op de wereld
Moet heel erg lachen om: Luis de Funes
Wanneer heb je voor het laatst gehuild: pas
Politiek: moet eerlijker
Milieubewust: ja
Je bent een dag de baas van Nederland; wat zou je als eerste veranderen?: veel
Waar raak je opgewonden van: verklap ik niet
Veilig vrijen: 'n must'
Ik heb me voorgenomen om me minder druk te maken en te genieten; het leven is kort, lees en kijk in de krant
Haalt neus op voor: vraag maar aan Charles
Soms denk ik: We hebben het lang zo slecht nog niet

WIELERTERMEN

GRUPETTO: de groep achterblijvers in bergetappes.

BLIJVEN HANGEN: niet dichterbij iemand of groepje kunnen komen, evenmin ingehaald worden (de B-leden verstaan onder 'blijven hangen' iets heel anders !)

HARKEN: krampachtig, in een verre van fraaie stijl doortrappen (vult U hier zelf maar namen in).

IN DE HO-HOUWENS KNIJPEN: in de remmen knijpen om een valpartij te voorkomen of die niet nog massaler te maken.

VANUIT HET HOL DEMAREREN: wegspringen vanachter een concurrent en hem daarmee proberen te verrassen.

DE IDELAE LIJN VOLGEN: inzicht om vooral in tijdritten de bochten zó aan de snijden dat daarin een minimaal tijdverlies wordt geleden.

KACHELEN: hard doorrijden.

OP HET KANTJE ZITTEN: slechte positie voor een renner die geen plaats heeft kunnen vinden in een waaier.

KRABBER: renner met weinig talent (daar hebben we er genoeg van).

HET PELOTON DOEN KRAKEN: dermate hard op kop rijden dat in het peloton gaten dreigen te vallen (Hubke Peeters kan dit als geen ander - is trouwens geen lid van TWC de Lekke Tube. Gelukkig ?).

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

Aantal verreden tochten : 40 Stand per 4 september 1993
Aantal uitgevallen tochten : 6 Aantal kilometers: 3178,3

Beloning:		
	36- 40 tochten (90%-100%)	**GOUD**
	30- 35 tochten (75%- 90%)	**ZILVER**
	24- 29 tochten (60%- 75%)	**BRONS**

	Naam	Tochten	Aant.km.	Beloning
1.	Wim Peeters	39	3032,5	**GOUD**
2.	Wim van Daal	37	2929,1	**GOUD**
3.	Hennie Daamen	34	2701,8	**ZILVER**
4.	Jac Heltzel	34	2675,9	**ZILVER**
5.	Arnold Leenen	34	2661,6	**ZILVER**
6.	Rob Vrinzen	33	2581,1	**ZILVER**
7.	Jos van Daal	31	2378,4	**ZILVER**
8.	Har Senssen	30	2259,9	**ZILVER**
9.	Bert Hendrix	29	2134,3	**BRONS**
10.	Frits van de Leek	24	1674,8	**BRONS**
11.	Math Slabbers	23	1887,3	
12.	Piet Nelissen	23	1648,6	
13.	Thei Vossen	22	1656,0	
14.	Charles Corbey	22	1630,7	
15.	Chris Ruyters	21	1597,2	
16.	Martijn Houwen	21	1551,7	
17.	Bert Schlicher	19	1276,8	
18.	Huub Dahmen	18	1151,7	
19.	Wil Bevers	17	1043,2	
20.	Harrie Schuren	16	1518,1	
21.	Harry Cuypers	15	1214,9	
22.	Pierre Wolters	13	951,6	
23.	Chris Schuren	12	1186,0	
24.	Paul Hannen	12	753,4	
25.	Ron Smeets	11	894,7	
26.	Desiree Hovens	11	829,2	
27.	Roger Meels	11	829,2	
28.	Erik Vrinzen	11	725,8	
29.	Robert Hilgers	11	611,4	
30.	Roger Houben	7	550,8	
31.	Ge Smits	4	213,0	

Aantal verreden tochten : 24 Stand per 4 september 1993
Aantal uitgevallen tochten : 3 Aantal kilometers: 1455,4

Beloning:		
	22- 24 tochten (90%-100%)	**GOUD**
	18- 21 tochten (75%- 90%)	**ZILVER**
	14- 17 tochten (60%- 75%)	**BRONS**

	Naam	Tochten	Aant.km.	Beloning
1.	Sjef Bok	24	1455,4	**GOUD**
2.	Piet Cuypers	23	1364,4	**GOUD**
3.	Har van de Venne	21	1218.9	**ZILVER**
4.	Geert van Pol	20	1246,6	**ZILVER**
5.	Rene Hamers	19	1080,9	**ZILVER**
6.	Jac Theunissen	17	1005,7	**BRONS**
7.	Jan Mooren	17	960,2	**BRONS**
8.	Dre Helwegen	17	958,5	**BRONS**
9.	Huub Helwegen	17	930,9	**BRONS**
10.	Jan Coumans	16	976,6	**BRONS**
11.	Jan Hannen	16	932,2	**BRONS**
12.	Wim Creemers	16	846,2	**BRONS**
13.	Marc Kemmeren	16	829,8	**BRONS**
14.	Sjra Hulsbosch	15	781,8	**BRONS**
15.	Maurice Stapper	14	831,4	**BRONS**
16.	Har Beurskens	12	688,1	
17.	David Cox	11	596,6	
18.	Pascal Tiel	8	399,7	
19.	Ronald van Dillen	7	495,7	
20.	Cees Mols	7	343,7	
21.	Pedro Cuypers	5	277,3	

Aantal verreden tochten : 26 Stand per 4 september 1993
Aantal uitgevallen tochten : 3 Aantal kilometers: 1363,8

Beloning:		
	23- 26 tochten (90%-100%)	**GOUD**
	20- 22 tochten (75%- 90%)	**ZILVER**
	16- 19 tochten (60%- 75%)	**BRONS**

	Naam	Tochten	Aant.km.	Beloning
1.	Mia Peters	24	1259,3	**GOUD**
2.	Sandra Hukkelhoven	24	1242,8	**GOUD**
3.	Mia Wessels	24	1213,0	**GOUD**
4.	Marly Corbey	22	1183,0	**ZILVER**
5.	Mia Janssen	22	1055,3	**ZILVER**
6.	Annie Verhulst	20	942,4	**ZILVER**
7.	Marjan Theunissenn	15	720,3	
8.	Christien Sampers	13	607,3	
9.	Clarina Nelissen	13	583,5	
10.	Kitty van Dam-Jegen	12	634,8	
11.	Marlie Houben	10	476,1	
12.	Annemarie Hannnen	3	131,5	

-Marlie Corbey de beklimming van de Eyserbosweg een 'mak' gedeelte van de Zuid-limburg tocht (D-groep) vindt!
-de voet van de Eyserweg en de Eyserbosweg slechts 100 meter van elkaar af liggen,
-de stijgingspercentages van de Eyserweg maximaal 10% is en die van de Eyserbosweg maximaal 18% !
-de damesgroep tijdens deze tocht helemaal niet de Eyserbosweg beklom, maar de Eyserweg.
-de term 'mak' dan enigszins verklaard is.
-de damesgroep op hun Zuid-limburgtocht ook door plaatsjes reden als Ransdaal, Klimmen, Therm, Petrusbeek en Wuestenrade.
-dit zeer geloofwaardig leest, maar het plaatsje Therm in die omgeving helemaal niet te vinden is.
-het dorpje Petrusbeek ook niet bestaat, maar dat hier bedoeld is Retersbeek. Het klinkt nagenoeg hetzelfde, maar toch!
-tijdens de jongste Zuidlimburgrondrit voor de A-groep de volgauto bijna zonder onze chauffeur Jan van Erdewijk de achtervolging had ingezet. Jan was in Gulpen boven op een helling gestopt om hulp te verlenen bij een lekke band. Hij stapte uit en wilde het reparatie- materiaal gaan pakken.
-de volgauto op dat moment tergend langzaam in beweging kwam richting ..... het dal.
-een vliegensvlugge reactie van chauffeur Jan voorkwam dat de volgauto als verloren beschouwd kon worden.
-Jos van Daal tijdens de Zuidlimburgtocht het record lekke banden van Frits van de Leek probeerde te verbeteren?
-hij bij de derde lekke band moedeloos in de auto stapte, omdat hij door zijn reservebanden heen was?
-een gloednieuwe binnenband van Chris Schuren uitkomst bracht?
-Hanneke, de vriendin van Chris Schuren, deelnam aan de Zuid-Limburgroute?
-de A-heren voor haar toch een maatje te groot waren en dat zij daarom op eigen houtje huiswaarts is gereden?
-Paul Hannen eindelijk, na zakelijke en huwelijkse beslommeringen, weer aan fietsen toekomt?
-het ook wel kan zijn dat hij probeert alsnog de 15 tochten te volbrengen om zodoende in het bezit te blijven van zijn clubtenue?
-penningmeester Erik Vrinzen al te kennen heeft gegeven het aantal van 15 tochten niet te halen, nu zijn studie weer is begonnen?
-naast de studie ook de bouwactiviteiten aan de Joinerstraat zijn aandacht zullen opeisen?
ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

GEZINSFIETSTOCHT GESLAAGD
Familie Dre Helwegen

Zatermiddag, 28 augustus, meldden 13 gezinnen zich voor de jaarlijkse gezinsfietstocht. Te weten 25 volwassenen en 19 kinderen. Het was prachtig weer. Al gauw bleek dat' de tocht was uitgezet door Hen Daamen en Wim van Daal. De routebeschrijving werd uitgedeeld en om de drie minuten konden de groepen vertrekken. Aandachtig werd even gekeken hoe gefietst moest worden en waar een rustpauze kon zijn. Er wordt geen verschil gemaakt tussen verharde en onverharde wegen.
De tocht gaat via de Linnerweerd, achter de Clauscentrale om, onder de autoweg door en dan er weer overheen richting Wessem. de onverharde wegen in de Linnerweerd bezorgen sommige fietsers een onplezierig zitvlak. Nabij de grindexploitanten wordt gefietst over het kanaal Wessem-Nederweert, richting Pol-Heel. Onderweg moeten verschillende opdrachten uitgevoerd worden. Dit heeft tot gevolg dat enkele groepen elkaar passeren. Ook moet er teruggefietst worden omdat de vraag te laat is gelezen. De kinderen kunnen het tempo goed volgen. Enkele volwassenen hebben er meer moeite mee. De fruitboomgaarden die we passeren leveren een nieuwe opdracht op voor het volgend jaar, namelijk wie plukt er het snelst 1 kilogram appels. Ter hoogte van opdracht 5, hoe oud is de boerderij aan de rechterkant, kan gezien worden dat de bootbezitters veel troep achterlaten aan de waterkant. Wat zij aan vuil achterlaten kunnen zij toch ook weer meenemen op de boot. Blijkbaar hebben zij geen aandacht voor het milieu. In Heel wordt koers gezet naar een bosgebied alwaar de rustpauze is. Ook hier moeten opdrachten, zowel door de kinderen als door de ouders, verricht worden. Er is gezorgd voor frisdrank, appels en snoep. Op de rustplaats kun je zien dat ook de ouders aan therapie moeten gaan doen. Namelijk het strekken van armen en benen en dergelijke. Het gras was immers droog.
Na de rustpauze wordt door de villawijk van Heel naar de sluizen van Heel en Linne gefietst. Via de fietsbrug over de stuw fietsen we dan weer naar het clublokaal. De deelnemers worden daar getracteerd op koffie, fris en vlaai. Blijkbaar waren meer deelnemers verwacht, aangezien de vlaai bijna niet op ging. De organisatoren hadden moeite met de antwoorden te ontcijferen en al gauw bleek dat er weinig verschil in punten was. De uitslag was als volgt:

1. Mia Wessels en Annie Verhulst, met hun echtgenoten
2. Helmie van Daal en Yvette Helwegen
3. Erik Vrinzen met opa Vrinzen.

De totale afstand bedroeg 20 kilometer, waarvan 3,1 kilometer bestond uit onverharde wegen. De routebeschrijving was zeer duidelijk, waaruit mag worden afgeleid dat de organisatoren er veel moeite voor hadden gedaan om een goede fietstocht uit te zetten. Wij danken hen daar voor.

GEDACHTEN VAN UW MEDE-FIETSER

ER GROEIT WEER IETS IN DE A-GROEP!

Splitsing A/A+ groep lijkt van de baan.

Met enige scepsis heb ik de splitsing van de A-groep en de A+ groep tijdens de jaarvergadering ontvangen. Na felle over en weer gaande discussies ging de vergadering uiteindelijk akkoord met deze beslissing. Als de A+ leden zin hadden om eens lekker te scheuren, dan zouden zij een vrijbrief krijgen om dit in onderling gezelschap te doen. De overige A-leden zouden dan hun eigen weg gaan in een aangepast tempo. "Vrijheid blijheid" lag aan de basis van deze voor de club zo belangrijke beslissing. Zou de splitsing uiteindelijk doorgaan en zou de basis voldoende zijn voor twee groepen? Het jaar 1993 zou duidelijkheid moeten geven over de juistheid van deze beslissing.

Zoals U begin dit jaar hebt kunnen lezen keek ik enigszins pessimistisch aan tegen de toekomst van de A-groep in dit jaar. Waar zou dat heengaan met deze door de leden gewenste splitsing?
Een stuk onzekerheid sloop in de gelederen van de A-groep. Ik denk dat iedereen wel aanvoelde dat 1993 een cruciaal jaar zou gaan worden welk moest leiden tot een definitieve breuk of ... toch nog tot een niet meer verwachte samensmelting als één hechte A-groep?

Nu, één maand voor het einde van het fietsseizoen is het misschien nog wat vroeg om een definitieve conclusie te gaan trekken, maar toch denk ik te mogen constateren dat er "weer iets groeit in de A-groep". Van de gewenste splitsing A/A+ groep is 'gelukkig' niets terecht gekomen. Beide groeperingen zijn schijnbaar met een stilgezwegen verzoenende instelling het seizoen ingegaan. Ondanks dat er hier en daar vinnige opmerkingen kwamen als "Waar blijven die A+ jongens nou" en "Zijn de A+ jongens nog in training" lieten juist deze A+ jongens zich niet uit hun tent lokken.

Langzaam maar zeker doofden deze pinnige opmerkingen en raakte hét gesprekstheme van 1992 langzaam op de achtergrond. De A+ jongens lieten zich niet uitlokken tot het breken van de A-groep en dat waardeer ik zeer. Een positieve ontwikkeling was de afgelopen maanden te constateren. Langzaam groeit de groep weer naar elkaar toe. De snelle jongens beperkten de onderlinge strijd tot de hellingen, waar op de top in ieder geval gewacht moet worden, en de andere groep getroostte zich iets meer inspanningen om het kleinere verschil goed te maken. Gevolg is dat de gemiddelde snelheden dit jaar weliswaar iets hoger liggen dan de afgelopen jaren, maar de pieken en dalen van het ene moment 30 en het andere moment 45 en de daaraan gekoppelde ruzies zijn verleden tijd. Dat maakt het volgen van de groep een stuk gemakkelijker. Maar ook aan andere punten merk je verzoenende houding: er wordt onmiddellijk ingehouden als iemand zich meldt nadat hij in de problemen is geraakt, bij een lekke band schiet de hulp van alle zijden toe, kortom er ontstaat weer een hechte A-groep.

Toch hebben we de afgelopen tijd weer enkele kleine escalaties meegemaakt. Denk eens terug aan die lekke tube in Stevensweert enkele weken geleden. Deze leegloper werd opgepompt en onder het mom van 'eens kijken of we Linne zullen halen voor

'ie weer leeg is' werd de snelheid snel opgevoerd naar 40+. Gezien de samenstelling van de groep op dat moment geen probleem, maar de verkeersveiligheid daalde
binnen enkele seconden onder het nulpunt. Bij de afslag richting Maasbracht ging ongeveer de helft van de groep het fietspad op, de andere helft de weg op! Nadat alle fietsers uiteindelijk het fietspad opgestuurd waren nadert de groep de helling ter hoogte van de sluis bij Maasbracht. Hier moeten de fietsers de weg oversteken van het fietspad aan de linkerkant naar het fietspad aan de rechterkant van de weg. Wat gebeurt er? De helft van de groep rijdt op het fietspad door aan de linkerkant van de weg, de andere helft van de groep schiet gewoon de weg op!

Zo ook recentelijk toen als gevolg van een inschattingsfout van de routekapitein figuurlijk het licht vroegtijdig uitging. Ter hoogte van Tungelroy in de Peel kregen we kort achter elkaar twee lekke banden. De plots invallende duisternis verraste de groep en de cijfertjes op de snelheidsklokjes gingen snel de hoogte in naar de 40+. Ook dit keer weinig leden die door de hoge snelheid op zich in de problemen kwamen, maar deze snelheid in combinatie met de duisternis leidde toch tot onveilige situaties.

Let wel, dit waren geen escalaties veroorzaakt door de A/A+ splitsing, maar situaties waar een veel te hoge snelheid de verkeersveiligheid behoorlijk in gevaar brengt. Natuurlijk zit een ongelukje altijd in een klein hoekje, maar bij dergelijke hoge snelheden daalt het concentratievermogen door de grote inspanningen waardoor de aandacht voor de details (volgen van fietspad, gaten in de weg, etc) verslapt. Gelukkig is er beide keren niets gebeurd. Als we in staat blijken te zijn om bij dit soort situaties de 'rem' erop te houden, dan ben ik er vast van overtuigd dat er een mooie en 'veilige' toekomst is weggelegd voor de A+ en A-leden tezamen als één A-groep!

Uw mede-fietser.

BESTUURSBERICHT

ZESKAMP

Zaterdag 9 oktober is het weer zo ver. Mannenkoor St. Caecilia organiseert dan waar haar jaarlijkse zeskamp op het podium van zalencentrum "De Harmonie". De Lekke tube heeft reeds meermalen deelgenomen aan deze goed georganiseerde wedstrijd. In 1990 ging de overwinning zelfs naar onze vereniging. De deelnemers van toen waren Arjan Beunen, Robert Hilgers, Martijn Houwen, Hans Boots, Don van Montfort en teamleider Bert Hendrix. We hebben dus een reputatie op te houden. Het zou natuurlijk mooi zijn als we uit elke categorie een team zouden kunnen aanmelden. Heb je interesse om deel te nemen of wil je zelf de kar trekken en zelf een team formeren neem dan even contact op met de voorzitter Charles Corbey, zo dat hij de geinteressserden bij elkaar kan brengen.

GEZINSUITBREIDING

Paul en Jan van Erdewijk, onze vaste chauffeur bij de grote tochten en tientjeslid, zijn verblijd met de geboorte van een dochter Ellen. Wij wensen Paula en Jan veel geluk met hun nieuwe spruit.

COLOFON

REDACTIE

Jos van Daal , Joinerstraat 12, Linne tel. 04746 - 5491
Bert Schlicher, Hertestraat 1 , Linne tel. 04746 - 5348
Harrie &
Chris Schuren , Marktstraat 4a , Linne tel. 04746 - 3338
Math Slabbers , Weerdweg 5 , Linne tel. 04746 - 1284

ILLUSTRATIES:

Robert Hilgers, Nieuwe Mergelweg 24, Linne tel. 04746 - 2639

CORRESPONDENTEN:

D - Groep: Marly Corbey, Vonderen 16, Linne tel. 04746-4315,

Op- en aanmerkingen over ons clubblad qua inhoud, layout of bezorging kunnen jullie melden bij Harrie Schuren.